

Foruden Honorar faar Overkonstabler og Konstabler, naar de forretter Tjeneste i Korpset, fri Kostforplejning eller en Godtgørelse herfor, fri Sygepleje, fri Overmundering (herunder Fodtøj), frit Kvarter og alle saadanne Sager, som er nødvendige til Rengøring af de dem udleverede Armatur- og Munderingssager.

Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte Forsvarsministeren yderligere om Korpset:

„Med Hensyn til Udrustningen er det Tanken, at den skulde være i det væsentlige som for Grænsegendarmeriet, og at man yderligere derudover skulde forsyne enkelte af Mandskabet med et Vaaben, der kaldes Minekastere. Det er et Vaaben, der af Politiet anvendes adskillige Steder i Udlandet, men ikke et Vaaben, der anvendes i nogen Hær. Det er ikke et militært Vaaben, det er et Politivaaben, som man ogsaa tænker sig at anvende her i Vagtkorpset. Naar Vagtkorpset har den Opgave, som jeg nævnte i Indledningen: at bistaa Grænsegendarmeriet, Toldvæsenet og Politiet ved Bevogtning af Landgrænse og Kyster samt ved Opretholdelse af Ro og Orden, er det jo nødvendigt, at det er saaledes udrustet, at det ogsaa er i Stand til at gennemføre de Ordre, der gives, og at sætte sig i Respekt med Hensyn til de Foranstaltninger, der skal træffes.

Der har fra flere Sider været gjort gældende, at Oprettelsen af et saadant udrustet Korps vil, naar man i øvrigt ikke er i Besiddelse af væbnede Styrker, rumme en betydelig indre Fare. — — — Man har — — — næret Ængstelse for, at et saadant Vagtkorps skulde kunne optræde paa en saadan Maade, at det kunde terrorisere Befolkningen. Jeg mener, at denne Ængstelse er ganske ugrundet. Under normale Forhold er der kun Tale om, at man har et Mandskab inde paa et Par Hundrede Mand, idet de 800 Mand, der skal uddannes aarlig, vil komme ind i 4 forskellige Hold og forskellige Steder i Landet, saaledes at det højeste, der nogen Sinde er inde, er 200 Mand; og efter Hjemsendelsen er de hverken i Besiddelse af Vaaben eller i direkte Forbindelse med hinanden. Derfor vil en saadan Fare, som man har antydnet skulde være for Haanden, være absolut udelukket. Hertil kommer, at hvis man under givne Situationer skulde have Brug for Mandskabet, vil det være den parlamentariske Regering, der til enhver Tid bestemmer, hvilken Anvendelse der skal gøres af Korpset. — — —

Man har talt om, at dette Korps ogsaa kunde anvendes indadtil, at det ikke blot var til Bevogtning af Grænser og Kyster, men at det ogsaa kunde faa indre Opgaver i Retning af Opretholdelse af Ro og Orden. Jeg vil derom sige, at jeg anser det for givet, at til en saadan Anvendelse vil det ikke være nødvendigt at have et saadant Korps. — — — Men paa den anden Side erkender jeg, hvad jeg ogsaa har sagt ved tidligere Lejligh-